

De waarde van „Kencica

In verband met vragen over deze nog betrekkelijk weinig bekende meststof het volgende:

Kencica bevat 40 % kalk en 4 % kali, beide in hoofdzaak gebonden aan kiezelzuur. Het laatste is een voordeel, daar kiezelzuur een natuurlijk en waardevol bestanddeel is van alle cultuurgronden, óók van den humus in zandgronden. Dezelfde verbinding komt tevens voor in silicakalk en thomasslakken-meel, doch niet in kalkmergel en poederkalk.

Een groot voordeel van dergelijke kiezelzuurverbindingen is tevens, dat ze slechts geleidelijk in oplossing komen en daardoor o.a. het gevaar van uitspoelen van kali aanmerkelijk verminderen in vergelijking met gewone kalizouten.

Een andere eigenschap is, dat kiezelzuurverbindingen praktisch nooit volkomen oplosbaar worden, hetgeen wél het geval kan zijn met slecht verdeelde mergel en poederkalk. Kiezelzuurverbindingen blijven onder alle omstandigheden, zij het ook eenigszins langzaam, oplosbaar in water en vooral in koolzuurhoudend water. Daarom is het ook aan te bevelen dergelijke meststoffen te geven in combinatie met wat stalmest of met een onder te brengen groenbemesting. Hoe grooter de koolzuurproductie van den grond, hoe beter de werkzaamheid van kiezelzuurverbindingen.

In verband met het kleinere gevaar voor onoplosbaar worden en uitspoelen kan men dus zeggen, dat de bedrijfszekerheid van de kalk en kali in Kencica grooter is dan die van poederkalk en gewone kalizouten.

Ook is een niet te verwaarloozen nuttige neveneigenschap van kiezelzuurproducten, dat zij het in omloop houden van fosforzuur bevorderen.

De kali in Kencica heeft dezelfde waarde als in kalizouten en daarbij het groote voordeel, dat het kiezelzuur, waaraan het gebonden is, een nuttig bodembestanddeel is, terwijl vooral het chloor in kalizouten en onder omstandigheden wellicht ook het zwavelzuur in patentkali tot de schadelijke of althans minder gewenschte bijbestanddeelen moeten worden gerekend.

Practijkervaringen.

De ervaring op onze proefvelden met Kencica in vergelijking met poederkalk en kalizout is, dat deze meststoffen praktisch gelijkwaardig mogen worden geacht. Het bodemverbeterend effect van Kencica tegenover poederkalk en mergel is moeilijk op een proefveld aan te toonen en vrijwel niet onder cijfers te brengen. Men doet echter goed hiermede toch rekening te houden.

Tegenover al deze voor Kencica gunstige omstandigheden staat het bezwaar, dat deze meststof naast kalk tevens kali bevat. Hierdoor worden haar gebruiksmogelijkheden beperkt. Streng genomen geldt dit voor elke meststof. Mesten uit sleur, zoals nog zoo veelvuldig geschiedt, is steeds fout. Voordat men eenige meststof aankoopt, dient men zich eerst door grondonderzoek of op andere wijze zoo goed mogelijk te overtuigen, dat het gebruik werkelijk verantwoord is. Bij Kencica, waar men met twee meststoffen te maken heeft, geldt dit natuurlijk in versterkte mate. Uit den aard der zaak komt zij alleen in aanmerking op perceelen, welke naast een kalibemesting tevens een bekalking nodig hebben.

In de practijk bestaat deze behoefte het meest algemeen op nieuwe ontginningen. Hiervan kan men veilig zeggen, dat zij tegelijk kalk- en kaliarm zijn. Hier zouden wij dan ook Kencica bij voorkeur willen gebruiken.

Ook zijn er kalkarme kleigronden, die tevens een doorlopende kalibemesting nodig hebben. Ook hier is Kencica bijzonder op haar plaats.

Men moet echter steeds bedenken, dat men op geen enkelen grond onbeperkt kan doorgaan met een bekalking. Het grondonderzoek moet hierbij den weg wijzen; men houdt op, zoodra de goede kalktoestand is beperkt. Dit behoeft niet te gelden voor een geregelde kalibemesting, die op gronden met onvoldoende reserve doorlopend nodig blijft.

In dergelijke gevallen zal men dus Kencica gebruiken, totdat de goede kalktoestand is bereikt, om daarna over te gaan tot een eenzijdige verdere kalibemesting.

Het aantal oude cultuurgronden, tegelijk kalk- en kali-behoefte, is, althans in Oostelijk Gelderland, uiterst gering. De meeste oude gronden, voor zoover behoorlijk bemest, zijn rijk, dikwijls zelfs veel te rijk aan kali. Lage gronden zijn bovendien van nature reeds kalkrijk en oude hooge bouwlanden, die vóór 20 jaren dikwijls nog erg kalkarm waren, zijn thans vrijwel alle in een behoorlijken kalktoestand gebracht.

Bezit men echter een ouden cultuurgrond, die tegelijk met kalk en kali zal worden bemest, dan verdient het aanbeveling vooral aan de Kencica te denken.

Moeten zeer groote bekalkingen worden gegeven, dan kan het doelmatig zijn naast Kencica een aanvullende bekalking te geven met silicakalk. Men behoeft dan geen overmatige kalihoeveelheden toe te dienen.

In andere gevallen zal men wellicht weer de voorkeur geven aan mergel of aan poederkalk, of speciaal aan Winterswijsche dolomietmergel, wanneer het noodig is bijzondere aandacht te schenken aan de magnesiumvoorziening.

Wij gaan hierop echter thans niet nader in, daar het slechts onze bedoeling was nog eens te wijzen op de gebruiksmogelijkheden van de uitstekende, doch nog onvoldoend bekende en daardoor te weinig gewaardeerde Kencica.